

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

LÆRER & ELEV.

Organ for

„Østersøgades Gymnasium- og Almenskole“.

Nr. 2.

Den 28. Januar 1913.

2. Aarg.

Opdagelsen af Skatteøerne.

(Fortsat.)

Jeg laa der nogle Minutter, nær nok til at Søskummet kunde naa mig, jeg var saa udmattet og bedøvet, at jeg ikke engang havde nogen rigtig klar Bevidsthed om den Fare, for hvilken jeg var undsluppet. Jeg kom lidt efter lidt til mig selv, saa mig om og bemærkede, at jeg befandt mig paa et Slags Bælte af Rullesten, der strakte sig til begge Sider, indtil det tabte sig i Taagen. Paa den anden Side af Rullestensbæltet løb en Række lave Klipper, langs hvis øverste Rand jeg skimtede Toppen af en stor Skov af Kokuspalmer. Her var altsaa Øen — baade til at se og føle — det var intet Sansbedrag. Jeg var vaagen og ved mine fulde Sanser. Alting forholdt sig rigtig. — Alting var Virkelighed. — Nu blev jeg greben af vild Glæde, jeg styrtede af Sted i nogle Minutter ligesom en forrykt, jublede, sprang, klaprede i Hænderne og gav min Glæde Luft paa alle Maader. Midt i min Glæde kom jeg til at tænke paa Joshna Dunn. Hvad mon der var blevet af ham.

Jeg havde ikke set noget til ham, siden Baaden kæntrede. Var han frelst eller gaaet til Grunde? Jeg gik frem og tilbage langs Stranden gysende for at se hans Lig blive skyllet paa Land; men jeg fandt intet Spor. Til sidst følte jeg mig overtydet om, at underligere Søgen var forgæves; jeg overlod Joshna Dunn til sin Skæbne og gik i Ret-

ning af Klipperne. Saavidt jeg kunde beregne, maatte Klokken nu være omtrent ti om Formiddagen. Heden mildnedes af Taagen og Søbrisen, og jeg lovede mig selv at naa Toppen af Bjerget inden Solnedgang. Jeg styrede lige over til Klipperne paa det Sted, hvor de forekom mig lettest tilgængelige, klatrede op uden synderlig Vanskelighed og naaede Palmeskoven. Her lagde jeg mig i Skyggen af Træerne og begyndte at undersøge Indholdet af mine Lommer. Rommen, Ammunition og det andet løse Forraad var gaaet tabt med Baaden; men jeg fandt mig endnu i Besiddelse af alt, hvad jeg havde gemt paa mig. Stykke for Stykke bragte jeg min Kikkert, mit Lommekompass, min Foldekniv og andre Smaa-ting for Dagen, der alle med Undtagelse af Kompasset, som var indesluttet i en tæt Tindaase, var mer eller mindre beskadiget af Søvand. Hvad Beskøjterne angik, var de forvandlet til en væmmelig Grødmasse, som jeg med Modbydelighed kastede fra mig, idet jeg foretrak at ty til Kokusnødderne for at tilfredsstille min Sult. Jeg saa flere Hundrede Nødder hænge oven over Hovedet paa mig, og da det netop var min Frokosttid, klatrede jeg op i Træet, slog tre eller fire Nødder ned og holdt et kosteligt Maaltid. Derpaa skruede jeg min Kikkert fra hinanden og polerede Glassene, raadførte mig med mit Kompass og forberedte mig til at fortsætte min Vandring.

(Fortsættes i Næste Nummer.)

Hvorledes jeg blev Akvarieven.

Naar jeg som Barn kedede mig, drev jeg ned til Aaen — jeg maalte dens Dybde og morede mig med at springe over den paa de smallere Steder. Saa fik jeg en Dag Øje paa en Gedde under en Bladplante i Vandet — den stod tæt oppe under Bladene — ligesom lurende og spejdende, og Jagtlysten vaagnede i mig. En lang Stang blev i en Fart bragt til Veje, og en togrenet Gaffel blev anbragt paa Enden af den. Næste Dag harpunerede jeg en Gedde — maaske den samme, jeg havde lagt Mærke til den foregaaende Dag — med mit primitive Vaaben. Men da Fisken laa blødende og gispende i Græsset for Fødderne af mig, saa svandt al min Jagtglæde. Jeg syntes, at den var langt kønnere, som den før stod under Bladene af Aakanden.

Næste Dag sad jeg paa min gamle Plads ved Aaen, men ikke for at harpunere Gedder — nej — naar jeg rigtigt saa til, hvor var der dog kønt dernede i Aaen med den rene Sandbund og de kønne, grønne Vandplanter — akkurat som en Undervandsskov. Og Fiskene — bare man sad ganske stille, saa kom de glidende, først forsigtigt sonderende Terrainet, derefter med Glimt og Smut fra Plante til Plante i det spejklare Vand. Det saa nydeligt ud, saadan et Akvarie maatte jeg have. Og saa gik det hjemad i en forfærdelig Fart, hvor jeg efter mange og til Tider stormende Forhandlinger fik udleveret — en dyb Tallerken med Skaar i Kanten. Min Søster, som stod for Husholdningen, vilde stikke mig en revnet Underkop, men den vilde jeg dog ikke have. Lidt Sand fra Aaen blev dækket over Bunden, i Midten blev der anbragt en Sten som en Slags Grotte, og her førte saa et Par Hundestejler og en Salamander en paradisisk Tilværelse, som dog for Salamanderens Vedkommende ikke varede længe. Den forlod kort efter Logi'et — uden at sige op. Huudestejlerne levede dog nogen Tid, i alt Fald saa længe, at de

opnaaede at komme over i mit nye Pragt Akvarie, som blev lavet af en Biscuitkass med kittet Glasforside. Dette Akvaries Periode var glansfuld, men kun kort.

Det stod nemlig paa en Hylde, og da det en skønne Dag ganske umotiveret gik sig til at »rende«, saa blev min Søster vred og hev uden videre hele Stadsen ud i Aaen hvor det gik nedenum og hjem — ligesom Molboerne — og senere har jeg aldrig set det.

Skønt min Vej som Akvarieven senere har ført mig over Guld-fiskeglasset og Sølvfiske til 5 Øre helt op til mange og dyre Akvarier og Fisk, saa har jeg dog aldrig glemt — den dybe Tallerken med Hundestejlerne og Salamanderen — for det var nu ligegod mit første Akvarie.

V. Willumsen,
Ø. Farrimagsgade 45

Spøgelseshistorier.

En Aften, da Karlene paa Tjele var færdige med deres Arbejde, bestemte de, at de vilde gaa uden for Gaarden og have noget Morskab der. Det skulde de nu aldrig have gjort, for da de netop skulde til at begynde med deres Fornøjelser, saa de at der ovre fra Kirkegaarden, som laa tæt ved Gaardens venstre Længe, kom en hvid Skikkelse gaaende ganske langsom hen imod dem. De var straks klar over at det var et Spøgelse, og de vidste, at hvis de bare tav stille alle sammen, vilde det ikke gøre dem nogen Skade, for de hvide Spøgelser er aldrig slemme, naar man ikke anraaber dem, medens de sorte altid er grimme at have at gøre med, enten man tie eller taler til dem. Men saa var der en af Karlene, som syntes at han vilde vise de andre, hvad han var for en Karl. Han raabte derfor, lige saa højt, han kunde: »Hvor ska du hen?« Spøgelset svarede ham ikke, men fortsatte sin Gang hen mod Gaarden. De

andre Karle hviskede til ham, at han skulde holde sin Mund, hvis han ikke vilde komme langt af Sted, men han blev bare ivrigere efter at tale med sit Mod og raabte: »Nu skal jeg komme og faa dig af Vejen, dit hvide sen!« Han greb en Pisk, som laa lidt fra ham, og sprang hen efter Spøgelset, som end sig drive tre Gange rundt om Gaarden med Karlen, men saa forsvandt ganske pludselig, idet det udstødte et grimt Skrig. Karlen var vældig stolt af sit Værk, men de andre var helt uhyggelig til Mode, for de vidste jo godt, at Spøgelset nok vilde overbevne sig paa ham.

Midt om Natten, da Karlen laa og sovorkede i sit Kammer, træder Spøgelset ind til ham, gaar hen til Sengens Hovedende og rykker ham dygtigt i Haaret. Han slog forfærdet Øjnene op og blev stum af Rædsel, da han saa den hvide Skikkelse, som netop paa ham blev skarpt belyst af Maanestraalerne, der trængte ind gennem Kammerets eneste Indue. Spøgelset bare saa paa ham med sine glødende Øjne. En lille Tid stod det stille saa paa ham, saa greb det ham om halskæderne og brækkede hans Ben over saadanne, at de kom til at ligge under hans Ryg. Derpaa forsvandt det lydløst, som det var kommet. Men Karlen maatte ligge i denne frygtelige Stilling syv Dage og syv Nætter, inden at han kunde faa Ro for Smerter. Endelig døde han efter at have lidt forfærdeligt. Alt det havde han bare, fordi han ikke vilde vise sig overfor sine Kammerater og de andre, men en lille et ellers skikkeligt Spøgelse, der til sidst endelig ikke gjorde en Kat Fortræd.

Skolekomedien.

Komedien spilles den 1ste, 2den og 3die Februar. Billetter faas hos Inspektør Zeeemann og Pastor Hansen.

Billetpriser: 1ste og 2den Februar: 1 Kr., Generalprøven, 3die Februar: 1 Kr., . Jan: — 25 Øre.

Soldaterløjer

Personerne:

Lange, Gaardejer paa Fyen A. Davidsen.
 Emilie, hans Datter Clauson-Kaas.
 Vilmer, Løjtnant P. Winther.
 Gleb, Magister Vestberg.
 Barding, Prokurator Juhl.
 Anker, Landskabsmaler Borgschmidt-
 Hansen
 Mads, Karl paa Gaarden Lerche Thomsen

Forældrene indbydes til at overvære Forestillingerne

Logogrif.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

Dette bør Du altid købe.

2, 3, 4.

Let den mistes, naar man fejler.

3, 10, 11.

Undgaa dette, naar Du sejler.

11, 2, 9, 7, 4, 3.

Saadan en maa have Stemme.

5, 6, 9, 1, 8.

Denne maa man nødig glemme.

9, 8, 5.

Heraf kan man lave Kar.

9, 6, 11.

Saadan en kan være rar.

Humor.

Han fortjener det.

En Biskop ventedes en Dag paa Besøg i en lille By, hvis Indbyggere satte stor Pris paa ham. Man byggede derfor Aftenen i Forvejen en Æresport, som blev forsynet med en smuk Inskription og en nedhængende Rosenkrans. Hen paa Formiddagen blev det imidlertid en stærk Storm og den rev Roserne bort. Man kan danne sig et Begreb om Biskoppens Følelser, da han kom kørende ind gennem Æresporten og saa — en Rebstump, der var fastgjort i en Krampe, hængende ned, og paa Inskriptionen derovenover læste: Han fortjener det.

Opløsning.

Opløsningen paa Præmiegaaden i Nr.
3 I. Aarg. er: »Knud Dunk« og tilfaldt:
»Mogens Skeel.«

Kammerater! støt Bladet.

Husk at sikre jer Billet til Skolekomedie

Valdemar Petersen,
Isenkram- og Køkkenudstyr,
28, Nordre Frihavnsgade 28.

— Tlf. Øbro 228. —

Brændeapparater.

Trægenstande til Udkæring og Tarso samt
Amagerhylder, Skærme, Klaverbænke m. m. billigst
Sløjdmagasinet, Vendersgade 4.
Chr. Petersen. Tlf. 36 95.

Et brugt Dukketeater med Snoreloft,
Lem og Kælder er udsat til Salg hos
Fru Emma Eriksen, Frederiksborgg. 20.
Tlf. Byen 41 20.

Østerbros Skotøjshus,

Østerbrogade Nr. 44. Telefon Øbro 20
Drengestøvler, Spejderstøvler, vandtæt Fodtøj.
Dansesko og Gymnastiksko.

H. E. F.

(Herskinds elektriske Forretning)

Frederiksborggade 7. — Tlf. 36 30.

Skolens Elever faar

10 % Rabat

paa alle elektriske Artikler, som Spejderlamper,
elektrisk Legetøj o. s. v. Største Udvalg.

Junker-Jensen

fotograferer alle raske Dreng.

39, Vimmelskiftet 39.

Telefon 82 00.

Otto Grøn's Boghandel, Østerbrogade 42. Telef. 64 55.

lige for Østersøgade og Øster Farimagsgade,

== **Skolens nærmeste Boghandler.** ==

Slamberg's Eftf., Frederiksborggade 23,
ånbefaler sit berømte Spejder til 2,85
Kr., og Signallommelamper til 2,40 Kr.
Batteri og Metaltraadspærer iberegnet.

„Norden“.

Sygeplejeartikler og Forbindstoffer.
Slagelsegade 14, 1 Sal. Det hvide Hu
Telefon Øbro 22 66. Udsalg fra:
Simonsen og Weel's Efterfølgere.

Bruun og Hansen,

Fælledvej Nr. 14.

Elementer, Spejderlamper og alle elektriske Artikler.

~ Telefon 103 88. ~

„Prince of Wales“.

C. A. Hagemester — C. B. Simonsen.
122, Gl. Kongevej 122. Hj. af Bülovsv.
Fuldständig Drengeskipping.
Specialitet: Huebaand med alle Navne.

Spejder-Uniform.

En kun lidt brugt Spejder-Uniform med noget
Tilbehør er billigt til Salg ved Henvendelse til
Alexander Oxholm, Kronprinsessegade 18, I.
(3. M. B.)

Willumsen's Fugle- og Akvariehus,

Øster Farimagsgade 45.

(Byggeforeningens Huse), forhen Gothersgade 1
Telefon Øbro 25 50.

Fugle samt Bure — Akvarier og Fisk.
Leverancer til Skoler og Lærestaltes

Carl Larsen, Bog- og Papirhandel, Købmagergade 40.

Tlf. 37 53. — Skolens Boghandler fra dens Stiftelse.